

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul **Druță Boris** prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 august 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de recurs în anulare: 11.02.2016 – 06.04.2016 .

C O N S T A T Ă :

1. Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 30 iunie 2015 a fost admise cererile de asigurare a acțiunilor civile înaintate de părțile vătămate Chiriac Vasile, Caminschii Dumitru, Portean Eduard, Orjehovschi Valentina, Panaghiu Liubovi, Moisei Ecaterina, Iachim Veronica, Veșca Gheorghe și Spiridonov Vladimir în cadrul procesului penal potrivit art. 202 Cod de procedură penală, în vederea asigurării reparării prejudiciului cauzat prin infracțiune, fiind aplicat sechestrul asupra bunurilor și conturilor bancare ale inculpatelor Bejenar Elena și Iovcev Laura, în limita acțiunilor înaintate, și anume - în mărime de 124 349 (una sute douăzeci și patru mii trei sute patruzeci și nouă) lei, cu punerea pe seama executorului judecătoresc identificarea bunurilor și a conturilor bancare ale inculpatelor Bejenar Elena și Iovcev Laura care pot fi supuse sechestrării, ulterior și sechestrarea acestora.

2. Împotriva încheierii date a declarat recurs avocatul Druță Boris în numele inculpatei Bejenar Elena, prin care a solicitat admiterea recursului declarat și anularea încheierii contestate, motivînd că persoanele enumerate în încheiere, au apartenență directă la comiterea infracțiunilor și nu pot înainta acțiuni civile către Bejenar Elena.

A menționat că instanța fără nici un temei a indicat în încheiere că persoanele cu cerințe civile au temeiul de a-și cere revendicările materiale și morale conform art.205 Cod de procedură penală, fără a ține cont de cerințele care reies din prevederile art. 297 Cod de procedură penală.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 august 2015, recursul declarat a fost respins ca fiind inadmisibil, cu menținerea încheierii contestate.

4. Audiind participanții la proces și studiind materialele dosarului, instanța de recurs a conchis că recursul declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

5. Instanța de recurs a făcut trimitere la prevederile art. 203 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, punerea sub sechestru a bunurilor este o măsură procesuală de constrângere, care constă în inventarierea bunurilor și interzicerea proprietarului sau posesorului de a dispune de ele, iar în caz de necesitate, de a se folosi de aceste bunuri. După punerea sub sechestru a conturilor și a depozitelor bancare sînt încetate orice operațiuni în privința acestora.

Alineatul (2) al aceluiași articol, indică că punerea sub sechestru a bunurilor se aplică pentru a asigura repararea prejudiciului cauzat de infracțiune, acțiunea civilă sau eventuala confiscare specială a bunurilor ori a contravalorii bunurilor utilizate la săvîrșirea infracțiunii ori rezultate din infracțiune.

Instanța de recurs a considerat că este necesar de a face trimitere și la prevederile art. 205 alin.(1) Cod procedură penală, punerea sub sechestru a bunurilor poate fi aplicată de către organul de urmărire penală sau instanță numai în cazurile în care probele acumulate permit de a presupune întemeiat că bănuitul, învinuitul, inculpatul sau alte persoane la care se află bunurile urmărite le pot tăinui, deteriora, cheltui.

Așadar, instanța de recurs raportînd situația de fapt la cea de drept, a stabilit că prima instanță a emis o încheiere motivată și întemeiată bazîndu-se pe circumstanțele constatate în cadrul cercetării judecătorești.

Instanța de recurs a accentuat că sechestrul aplicat servește drept o măsură asiguratorie pentru repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune, ori pe altă cale este imposibilă asigurarea reparării prejudiciului cauzat în rezultatul infracțiunii și evitarea riscurilor înstrăinării, tăinuirii, deteriorării sau cheltuirii de către inculpatele Iovcev Laura și Bejenar Elena.

6. Nefiind de acord cu decizia adoptată de către instanța de recurs, petiționarul, avocatul Druță Boris a atacat-o cu recurs în anulare, solicitînd casarea acesteia, ca fiind nefondată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor în anulare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă

de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la *judecarea cauzei*, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția și condamnarea persoanei, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de avocat este inadmisibil, deoarece o atare hotărâre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

Prin urmare, instanța de recurs constată că încheierea primei instanțe prin care la caz au fost aplicate măsuri procesuale de constrângere, au doar un dublu grad de jurisdicție, respectiv nu pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Reieșind dispozițiile legale expuse mai sus, raportându-le la speța dată rezultă că, încheierea judecătorului de instrucție, nu cade sub incidența categoriilor de hotărâri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate, întrucît acestea

nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul **Druță Boris**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 august 2015, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 06 mai 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru